

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. No	654 - 01 - 58
Дата	20 / 04 2016 г.

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

10³⁴

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 73, ал. 1 от ПОДНС внасяме законопроект на Закон за носенето на облекло, прикриващо или скриващо лицето с мотиви към него.

Моля, законопроектът да бъде представен за разглеждане и гласуване съгласно установения ред.

ВНОСИТЕЛИ:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

ЗАКОН

**ЗА НОСЕНЕТО НА ОБЛЕКЛО, ПРИКРИВАЩО ИЛИ СКРИВАЩО
ЛИЦЕТО**

Чл. 1 (1) Този закон урежда условията за носене на облекло, скриващо напълно или частично лицето на гражданите, населяващи територията на Република България.

(2) На гражданите, населяващи територията на Република България или пребиваващи временно или постоянно в нея в качеството им на чужденци или мигранти, се забранява носенето на облекло, което скрива напълно или частично лицата им.

(3) Забраната по ал. 2 важи във всички официални институции и обекти на урбанизираната територия, свързани с предоставянето на административни, образователни или обществени услуги, както и местата за обществен отдих, спорт, култура и комуникации.

Чл. 2 (1) За напълно скрито лице се считат случаите на използване на покривала или дрехи от плат за цялостно закриване на главата и лицето, включително устата, очите, косата и ушите, независимо от наименованието на съответната дреха или покривало.

(2) За частично скрито лице се считат случаите на използване на покривала или дрехи от плат за закриване на по-голямата част от главата и лицето, включваща устата, косата и ушите, независимо от наименованието на съответната дреха или покривало.

Чл. 3 (1) Забраната по чл. 1, ал. 2 и ал. 3 не се прилага, ако облеклото се налага по здравословни причини или от професионална необходимост, или ако е с временен характер в рамките на спортни, културни или други подобни прояви.

(2) Забраната не се отнася и за домовете на съответните граждани или в официалните места за молитва на съответното вероизповедание.

Чл. 4 (1) На личните си документи и на документите за временно или постоянно разрешение за пребиваване на територията на Република България гражданите на Република България, временно и постоянно пребиваващите на българска територия чужди граждани или мигранти, са длъжни да представят снимки в съответствие с изискванията на Закона за българските лични документи и правилника за неговото прилагане.

(2) В държавните, общински и частни училища гражданите на Република България, временно и постоянно пребиваващите на българска територия чужди граждани или мигранти са длъжни да изпълняват разпоредбите на този закон.

Чл. 5. Нарушаването на забраната по чл. 1, ал. 2 и ал. 3 се наказва с:

1. За първо нарушение глоба в размер на 200 лева.
2. За всяко следващо нарушение глоба в размер на 1500 лв. и лишаване от социални помощи за срок от три месеца, ако нарушителят получава такива.

Чл. 6. Контролът по спазването на правилата, въведени с този закон, се осъществява от органите на Министерство на вътрешните работи, от кметовете на общини и упълномощени от тях лица, както и от кметовете на кметства.

Чл. 7 (1) Актовете, с които се установяват нарушенията по този закон, се съставят от длъжностните лица по чл. 6.

(2) Свидетел на съставянето на акта за установяване на административно нарушение може да бъде всяко пълнолетно лице.

Чл. 8. Наказателните постановления по този закон се издават по реда на Закона за административните нарушения и наказания от:

1. оправомощени от министъра на вътрешните работи длъжностни лица;
2. кметовете на общини.

Чл. 9. Съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършва по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 1. Този закон е създаден на основание чл. 13, ал. 4 от Конституцията на Република България и е съобразен с изискванията на чл. 5 от Закона за народната просвета (от 01.08.2016 г. – Закон за предучилищното и училищно образование) и със Закона за българските лични документи.

§ 2. В Наказателния кодекс се създава нов член 162а със следното съдържание:

„Чл. 162а (1) Който чрез използването на заплаха, насилие, принуда или власт, или посредством обещание за даване или даване на материална облага, принуди или склони друго да носи изброените в чл. 1 от Закона за носенето на облекло, прикриващо или скриващо лицето места, облекло и/или покривало, прикриващо частично или скриващо изцяло лицето, поради пола му или някаква друга негова характеристика, се наказва с лишаване от свобода до три години и с глоба от пет хиляди лева, както и с обществено порицание.

(2) Ако някое от деянията по ал. 1 са осъществени по отношение на малолетно или непълнолетно лице, наказанието е лишаване от свобода до пет години и глоба в размер на десет хиляди лева.

ВНОСИТЕЛИ:

МОТИВИ

към

ЗАКОНА ЗА ЗАБРАНА НОСЕНЕТО НА ОБЛЕКЛО, СКРИВАЩО НАПЪЛНО ИЛИ ЧАСТИЧНО ЛИЦЕТО НА ПУБЛИЧНИ МЕСТА

С настоящия закон се цели да се предотврати потъпкването на принципите на демократизма, равнопоставеността на половете и хуманизма, залегнали в ценностната система на Република България, Европейския съюз и развитите демократични държави.

Законът има за цел да откликне на остро възникналата необходимост от изрична правна регулация на обществените отношения, свързани с агресивно налаганите на територията на Република България ограничения на личната свобода и човешкото достойнство на родените и живеещи в България граждани от женски пол, още повече, когато тези ограничения са в конфликт с установените у нас основни и други закони.

Предмет на предложения проект на закон е забраната за носене на дрехи и аксесоар, закриващи лицето на обществени места, в институции и в официални сгради, в които се осъществяват светски взаимоотношения. Законовата забрана в проекта касае носенето на всякакви облекла, дрехи или покривала, които прикриват частично или скриват напълно лицето на носещия ги. В този смисъл е без значение наименованието на такива облекла в различните езици и/или диалекти, т.е. дали те се наричат бурка, фередже, яшмак, никаб или по друг начин. За вносителите от значение са два основни факта, а именно – противоречието на подобно обществено поведение със светските закони на страната ни, включително и с битуващите по тези земи хилядолетни традиции на християни, мюсюлмани и други религиозни общности, невключващи такъв показан радикализъм; реалните подбуди за тези демонстрации, които не са нито религиозни, нито хуманни, а са политически, материално подплатени с пари, идващи от страни от Близкия Изток и Персийския залив, за които страни е ноторно известно нестабилността на политическата обстановка и вихрещия се в тях войнстващ радикален ислямизъм.

В този смисъл с въвеждането на подобно законодателство се цели освен създаване на гаранции за опазването на човешкото достойнство и свободата на личен избор на гражданите от женски пол, населяващи или пребиваващи временно или постоянно на територията на Република България. Наред с това подобно законодателство би създадо и допълнителна възможност за охрана на националния ни суверенитет, идентичност и национална сигурност от асимилативни и агресорски посегателства, по принцип забранени в Конституцията на Република България.

Следва да отбележим, че радикалният ислям е идеология, а не религия, която си поставя чисто политически цели, проповядва насилие срещу немюсюлмани и е основният фактор за самоизолацията на мюсюлманските общности. Налагането по един или друг начин маниера на постоянно носене на бурките и др.п. в една страна е в пряка релация с опасността от тероризъм на джихадистка основа. Шест европейски страни – Франция, Белгия, Швейцария, Холандия, Испания и Италия, вече забраниха носенето на бурки и

други подобни символи на агресивния войнстващ ислямски радикализъм на обществени места.

Причините за въвеждането на тази забрана са комплексни. На първо място носенето на такова облекло пречи за идентификацията на лицето, което го носи. Това съществено завишава риска за пробиви в обществената сигурност, включително чрез терористични актове, в които се използват жени-камикадзе. На второ място това е неприемлив начин за пропаганда на радикални ислямистки идеи, които нямат нищо общо с традициите на ислямската общност в България. Това е и демонстриран израз на неуважение към ценностите, на които се базира българското общество, сред които е и светският му характер, и толерантността към религиозните възгледи на „другия“. Не на последно място носенето на бурка и др.п. е израз на подчиненото положение на жената в доктрината на радикалния ислям, а българските закони категорично забраняват неравното третиране по полов признак.

Забраната се отнася за обществени места, като всяко лице е свободно да носи подобен тип облекло в съответните места за молитва или у дома си.

Законът предвижда административен ред за санкциониране на нарушенията в тази област на предлаганата правна регулация. Лицата, които констатираят нарушението, са: органите на МВР, кметовете на общини или кметства. Производството е по АПК. Санкцията за първо нарушение е глоба от 200 лева, а за второ и всяко следващо от 1500 лева и преустановяване предоставянето на социални помощи за съответния нарушител.

Чрез преходните и заключителни разпоредби се създава и нов чл.162а в НК, който криминализира действията на лица, които чрез насилие, принуда, склоняване или злоупотреба с власт налагат носенето на бурка и др.п. облекла и/или покривала на друго лице.

ВНОСИТЕЛЯ: